

ting, nemlig den, at der ikke paa noget Punkt er nogen Tro paa, at dette her, som er foreslaaet, er bestemt til at gaa igennem. Hvis der var en saadan Tro paa, at dette her var noget, som havde Udsigt til snart at træde ud i det praktiske Liv, saa skulde De se, hvilken Bevægelse der vilde rejse sig. Og ærede Medlemmer ville sikkert have i levende Erindring den Bevægelse, som rejste sig rundt om i alle Byers Omegn, da den forholdsvis saa uskyldige Høringske Bygningsskyld-Forslag laa til Behandling her; ja, jeg tør vel sige, at dette blev en Pind til den forrige Ministers politiske Ligkiste, da han stillede sig som Rigsdagskandidat i Valbykredsen i 1895; saa misfornøjet var man derude med hans Bygningsskyld-Forslag. Nu er der Forslag af lignende Art, som ogsaa vil ramme i Retning af kommunal Skyld alle Ejendomme i Københavns Omegn baade i de i København indlemmede Distrikter og i de ikke indlemmede Distrikter. Man er endnu ikke bleven opmærksom paa disse Bestemmelser, men jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis der virkelig skulde opstaa en Følelse af nogen som helst Mulighed for, at noget sligt kunde gaa igennem, skulde Bevægelsen nok komme.

Ja, dette var, hvad der laa mig nærmest paa Hjerte at sige med Hensyn til disse Lovforslag. Det forekommer mig, at der her var et ganske nødvendigt Forbehold at tage; det var saa meget mere nødvendigt at tage det, som det jo ikke utydeligt er blevet tilkendegivet fra den anden Side, at enhver nærmere Prøvelse, som vi tillade os at foretage af disse Forslag, er et Bevis for, at der ikke fra vor Side er noget alvorligt Ønske om at faa noget ud af Skattelovene i denne Samling. En Antydning af, at vi agtede at sende disse Love i Udvalg, er jo bleven modtaget med Beskyldning for Visnepolitik. Naar jeg derfor har paavist, at der er en anden Grundmangel paa det mig nærmest liggende Punkt med Hensyn til København, tror jeg at have vakt en Formodning, at disse Lovforslag sikkert ogsaa i andre Henseender i høj Grad trænge til at ses efter i Sømmene. — Men siden jeg har Ordet, vil jeg dog berøre et andet Forhold i denne — hvad var det nu, den er bleven kaldt — Reklameplakat, som var det første Udslag af Landstingets Flertals Virksomhed, hvor man viste, hvad det var for Herligheder, som vare tiltænkte Befolkningen. Paa samme Maade er det jo i Betænkningen fra Landstingets Flertal regnet op, hvilke Velsignelser

der tilfalder København som Helhed efter Landstingets Flertals Forslag i Sammenligning med Skattekommissionens Forslag. Under dette har man jo ogsaa nævnt, at Ligningsskatten, som Staden København betaler, vil blive afskaffet. Ja, den bliver jo afskaffet, men i denne Henseende er der jo ikke nogen Forskel paa Skattekommissionens Forslag og Regeringens eller Landstingets Flertals Forslag; for om man afskaffer en Skat, som betales af en Kommune, eller man overfører denne Skat til selve Kommunen, bliver jo et og det samme. Denne Ligningsskat udgør for Københavns Vedkommende 105,000 Kr., og det er man jo vel stolt af fra Landstingets Flertals Side, at man naadigst skænker os denne Skat, uagtet man paa dette Punkt ikke gør en Smule mere, end Skattekommissionen har gjort. Men man gør noget andet, som Skattekommissionen ikke har gjort, man tager nemlig med den ene Haand, hvad man giver med den anden. Det skal jeg tillade mig at godtgøre. Ifølge Forslaget om Indførelsen af en Ejendomsskyld til Staten vil der blive paalagt alle Københavns Kommunes indtægtgivende Ejendomme en Ejendomsskyld af 1,2 pro mille, og efter Forslaget om en Formue- og Indkomstskat vil der blive paalagt de samme Ejendomme en Skat af 0,3 pro mille — det sidste naturligvis med Fradrag af de Prioriteter, som staa i dem, men der staar ingen Prioriteter i disse Ejendomme. Jeg kan altsaa regne 2 pro mille af samtlige indtægtsgivende Ejendomme, som Københavns Kommune ejer. Disse Ejendomme ere i Københavns sidste offentliggjorte Status opgjorte til 45 Mill. Kr. Men denne Opgørelse er for lav. For det første have vi altid været forsigtige i vore Statusopgørelser, men hertil kommer, at der mellem de Ejendomme, af hvilke der bliver at svare Ejendomsskyld, ville være en hel Del, som ikke staa optagne mellem de Ejendomme, der ere disse 45 Mill. Kr. værd; jeg skal eksempelvis blot nævne Københavns Vandværker, som have en Værdi af omtrent 6 Mill. Kr. Jeg skulde være tilbøjelig til at tro, at man som mindste Maal vil komme op til en Vurdering af 60 Mill. Kr., og 2 pro mille deraf er 120,000 Kr. Nu blive vi jo ganske vist fri for den Bygningsafgift, som nu hviler paa de paagældende Ejendomme, men den vil være et forholdsvis ringe Beløb. Resultatet vil imidlertid ganske sikkert være dette, at vi ville komme til at betale i ny Statsskat ganske nøjagtig det samme om ikke mere, end man giver os